

POŚWIĘCENIE TABLICY PAMIĄTKOWEJ

Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki

w Sanktuarium Błogosławionej Bolesławy Lament w Białymstoku

30.11.2011 roku

W sanktuarium Błogosławionej Bolesławy Lament, ostatni listopadowy wieczór przypieczętował misterium wiary w świętych obcowanie.

Wokół Ołtarza, pod przewodnictwem Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Edwarda Ozorowskiego, wierni modlili się przez szczególne orędownictwo liturgicznego patrona dnia - św. Andrzeja i bł. Jerzego Popiełuszki, którego pamiątkową tablicę na ścianie kaplicy Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny poświęcił Arcypasterz. Miejsce, gdzie umieszczono tablicę przez niemal ćwierć wieku skrywało wiele tajemnic. Klucz do nich przechowywała w sercu Siostra Laurencja Kazimiera Fabisiak, Misjonarka Świętej Rodziny. I wreszcie nadszedł czas, gdy Siostra mogła otworzyć drzwi do faktów z bolesnych wydarzeń...

Od wieków, stworzonego przez Boga człowieka rzeźbi historia i losy narodu odbijają się w jego wnętrzu. W naszej Ojczyźnie naznaczonej władzą komunistycznego reżimu, wolność utrwalali ludzie odważni, przedkładający prawdę nad własne życie. Było ich wielu. Znanych i bezimiennych. I spośród nich na oczach świata wyrósł męczennik, bł. ksiądz Jerzy Popiełuszko.

W późnych godzinach wieczornych, 30 października 1984, do Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w Białymstoku przywieziono na sekcję zwłok z maltretowane ciało Księdza Jerzego Popiełuszki. Podczas sekcji zostały pobrane dwie próbki o pojemności 30 centymetrów sześciennych, zawierające wysuszoną krew oraz słuź o pojemności litra typu „twist”, w którym umieszczono wycinki narządów: nerek, śledziony i wątroby, zakonserwowane mieszaniną 10% roztworu formaliny z bezwodnym alkoholem etylowym w stosunku 1:1. Ukrywano je w Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej. Jednak nie tam miało być ich miejsce. Gdy emocje narodowe, związane z bestialską śmiercią księdza Jerzego trochę opadły, rozpoczęła się pielgrzymka doczesnych szczątków...

Ich drogę tak wspomina Siostra Laurencja: *Wiele nocy czekałam na korytarzu domu zakonnego, przy ul. Dąbrowskiego 1 (dziś ul. Ks. Abramowicza 1), na moment przekazania relikwii - tak relikwii, bo już wtedy każdy z nas wiedział, że Ksiądz Jerzy Popiełuszko jest święty. 18 kwietnia 1986 roku, dr J. Szrzedziński, w obecności księdza J. Giształowicza, prof. Andrzeja Kalicińskiego - Kierownika Kliniki Kardiologii Akademii Medycznej w Białymstoku i księdza Wacława Lewkowicza - notariusza Kurii Arcybiskupiej w Białymstoku, przekazał mi szczątki organów. Razem podjęliśmy decyzję, że szczątki organów zawiozę księdzu Teofilowi Boguckiemu - proboszczowi parafii św. Stanisława na Żoliborzu. Wzięłam święte dla nas relikwie, ukryłam w torbie i z różańcem w ręku wsiadłam do pociągu relacji: Białystok – Warszawa. Zgłosiłam się do księdza proboszcza Boguckiego. Pamiętam, że był wtedy w towarzystwie przedstawicieli gdańskiej Solidarności. Po rozmowie ze mną ksiądz Bogucki powiedział:*

«Siostró najdroższa, jestem bardzo chory. Serce mam coraz słabsze. Przeczuwam, że niedługo umrę. W tej sytuacji nie mogę wziąć szczątków organów Księdza Jerzego, bo obawiam się, że nie zabezpieczę ich dostatecznie, że po mojej śmierci komuniści je zniszczą. Niech Siostra zabierze je z powrotem do Białegostoku».

Wiedziałam, że muszę je zabrać, ale nie wiedziałam, co dalej. Zanim opuściłam parafię na Żoliborzu, postawiłam szczątki organów na grobie Księdza Jerzego Popiełuszki.

Ukłękałam i powiedziałam do Niego: Jerzy, oto kawałek Twego umęczonego ciała. Muszę zabrać Cię z powrotem na Twoją podlaską rodzinną ziemię. Niech Twój duch jedzie ze mną...

Kłęcząc, zmówiłam pacierz i poszłam w kierunku dworca, a właściwie już razem z Księdzem Jerzym poszliśmy w tym kierunku. Namacalnie wiem, że był! Czasy były trudne. Prawda zawsze pociąga ryzyko. Niestety, nie każdy chciał takie ryzyko podjąć. Wobec różnych dróg, zamkniętych na ukrycie organów, podjęliśmy z księdzem J. Gisztarowiczem, księdzem T. Krahelem, prof. Kalicińskim i dr Szrzedzińskim decyzję, aby święte dla nas relikwie wmurować w ścianę kaplicy, budującego się domu zakonnego, przy ul. Stołecznej 5 (dziś Sanktuarium bł. Bolesławy Lament - Założycielki Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny).

Dnia 22 maja 1986 roku szczątki organów w zalakowanym drewnianym pojemniku, z oryginałem dokumentu, zawierającego zaprzysiężone zeznania o autentyczności szczątków śp. Ks. Jerzego Popiełuszki, w obecności podpisanych świadków: Księdza Profesora Tadeusza Krahela, księdza Stanisława Szczepury - proboszcza w Juchnowcu i księdza Czesława Bułkowskiego - wikariusza białostockiej parafii świętego Rocha, opatrzone pieczęcią Duszpasterstwa Akademickiego, zostały wmurowane w ścianę kaplicy. Wmurował je inżynier Franciszek Toczydłowski.

Dwadzieścia cztery lata mury kaplicy, która od czasu beatyfikacji Bolesławy Lament stała się Sanktuarium Błogosławionej, strzegły tajemnicy relikwii przyszłego Błogosławionego Męczennika. Tajemnica przetrwała niepewne czasy komunistycznej ideologii i ciągle była misterium, choć nastały dni wolności...

Ale Chrystus kieruje losami człowieka i świata, i wydobywa z ciemności fakty, które stają się dla innych światłem Boga.

Dnia 11 maja 2010 r. z murów Sanktuarium Bł. Bolesławy wydobyto ukryte relikwie Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki, które 13 czerwca, podczas Uroczystości Dziękczynnych za Jego Beatyfikację, zostały wniesione i wmurowane w białostockim kościele Zmartwychwstania Pańskiego.

Po 25 latach na ścianie, gdzie spoczywały doczesne szczątki Błogosławionego, zawisła tablica upamiętniająca tajemnicę ich obecności. A Ksiądz Arcybiskup zaznaczył, że złożenie szczątków księdza Jerzego było jakby miejscem jego pogrzebania. Dziś przed tablicą stanęli świadkowie tamtego dnia: ksiądz prałat Wacław Lewkowicz i dr Jan Szrzedziński.

Obecni byli także: Ksiądz infułat Adam Krasiński, Wikariusz Generalny Archidiecezji Białostockiej, Ksiądz prałat Tadeusz Żdanuk, proboszcz parafii Św. Rocha, Ksiądz Leszek Mariusz Jakoniuk - sekretarz Księdza Arcybiskupa, Matka Weronika Bożena Mackiewicz, przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny i Siostra Jolanta Jankowiak, wikaria generalna.

Niech bł. Jerzy Popiełuszko oręduje za nami. I jak kiedyś mury kaplicy strzegły ukrytych szczątków ciała, tak niech teraz Jego wstawiennictwo strzeże jej mieszkańców i wszystkich, którzy nawiedzają to święte miejsce.

S. Tomira Wanda Brzezińska MSF

Białystok, 30.XI.2011 roku.